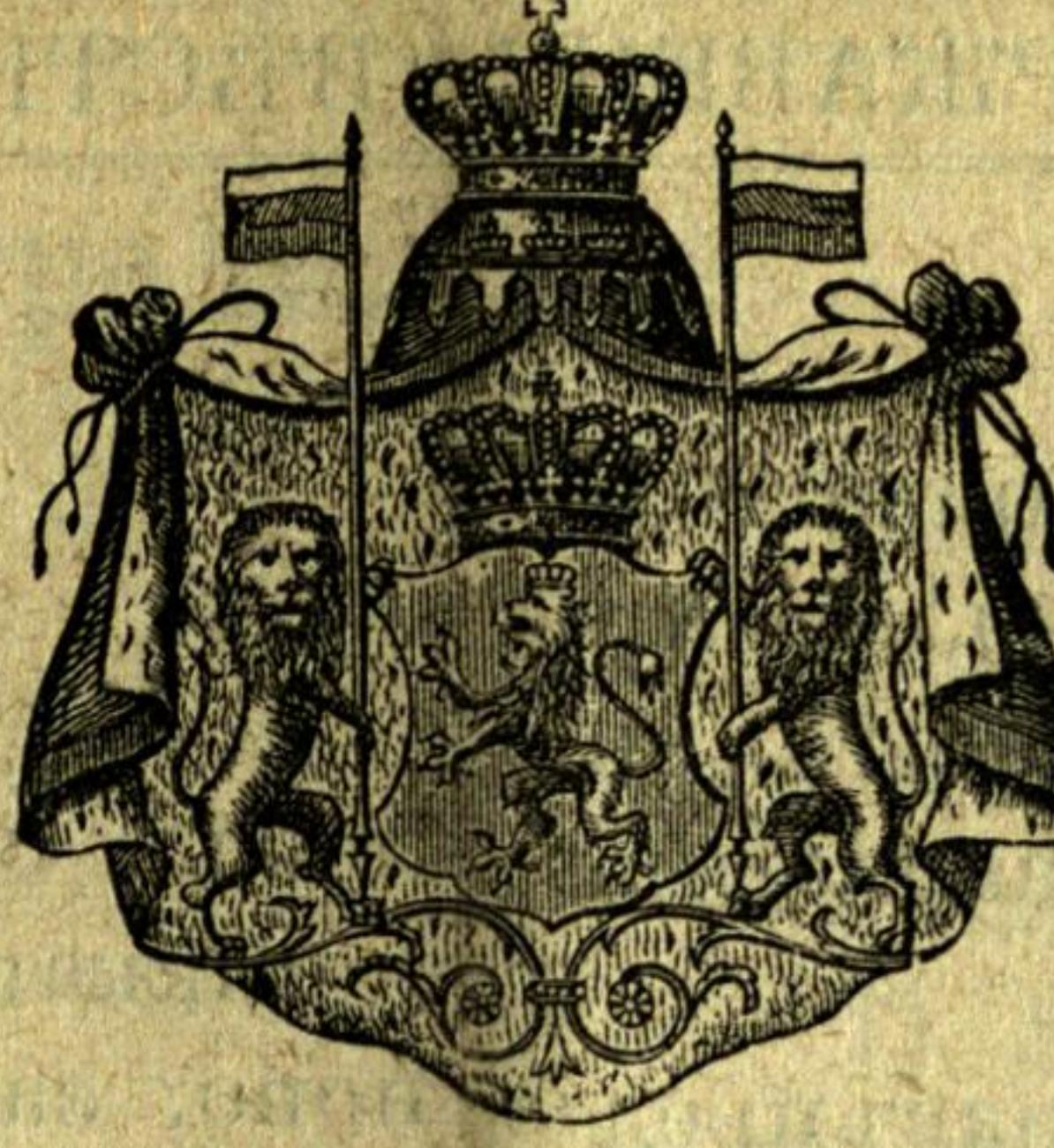

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКъ.

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКъ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“
за въ Княжеството е 16 л. за повѣнь съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, четвъртъкъ 21 априли 1883 год.

БРОЙ 42.

ОФФИЦИАЛЕНЪ АЛЬ.

Негово Височество всемилостивѣйше благоволи да награди съ:

Орденъ Св. Александъръ II степень: Негово Високопрео-
священство Ловчанския митрополитъ г. Натанаила.

София, 17 априли 1883 година.

Орденътъ, съ който е награденъ отъ Негово Височество Бѣлградскиятъ кметъ Живко Карабиберовичъ, е III степень, а не IV, както погрѣшно е напечатано въ 41 брой на „Държавенъ Вѣстникъ.“

АДМИНИСТРАЦИЯТА.

Телеграмми.

Яффа, 13 априли 1883 г.

София, Министру Генералу Соболеву.

Днесъ Негово Височество пристигна благополучно въ Яффа. Ще бѫде въ Атина на 19 априли.

Иерусалимъ, 14 априли 1883 г.

София, Министру Генералу Соболеву.

Днесъ преди пладнѣ Негово Височество пристигна благополучно въ Иерусалимъ. Тръгнова за далнейше пѫтешествие на 17 априли.

Иерусалимъ, 15 априли 1883 г.

София, Министру Генералу Соболеву.

Днесъ подиръ пладнѣ Негово Височество посрѣдъ зву-
кове отъ колоколи влезе въ градътъ Витлеемъ.

По Държавний Съвѣтъ.

УКАЗЪ

№ 291.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

Съгласно съ предложението на Министра-Предсѣда-
теля на Нашия Държавенъ Съвѣтъ, представено Намъ съ
докладътъ му отъ 13 априли 1883 год. подъ №. 257

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвѣрдимъ за Главенъ Секретаръ на Държавний Съвѣтъ секретаря на административната секция Т. Пѣева на мястото на И. Ковачева, който се назначи за членъ на сѫщия Съвѣтъ.

II. Заплатата на Т. Пѣева да се счита отъ 8 тек.
априли, отъ когато той е постъпилъ въ исполнение на
рѣчената длъжностъ.

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на
Министра-Предсѣдателя на Нашия Държавенъ Съвѣтъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 13 априли 1883 година.

На първообразното подписанъ.

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за на-
мѣстничеството Предсѣдателъ:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписанъ:

За Министра-Предсѣдателя на Държавний Съвѣтъ,

Подпредсѣдателъ Н. Михайловский.

УКАЗЪ

№ 292.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

Съгласно съ предложението на Министра-Предсѣда-
теля на Нашия Държавенъ Съвѣтъ, представено Намъ съ
докладътъ му отъ 13 априли 1883 год. подъ №. 258,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвѣрдимъ за секретаръ на административната
секция въ Държавний Съвѣтъ помощникъ на Главния
Секретаръ Илия П. Луканова на мястото на Т. Пѣева,
който се назначи за Главенъ Секретаръ на сѫщия Съ-
вѣтъ.

II. Заплатата на Илия П. Луканова да се счита отъ
12 априли т. г., отъ когато той е постъпилъ въ испъ-
нение на рѣчената длъжностъ.

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на
Министра-Предсѣдателя на Нашия Държавенъ Съвѣтъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 13 априли 1883 година.

На първообразното подписанъ.

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за на-
мѣстничество Предсѣдателъ:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписанъ:

За Министра-Предсѣдателя на Държавний Съвѣтъ,

Подпредсѣдателъ Н. Михайловский.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 284.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министъ на Вжтрѣш-
нитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8
априли 1883 година № 2099 и съгласно рѣшението на
Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснѣтъ на Шуменский окрѫженъ управителъ 300 лева за исплащане пѫтни пари на четверо-членната комисия отъ двама Българе и двама Турци, която ще разглѣдва въпросътъ по изселяване турското население отъ Ески-Джумайската околия.

II. Рѣченитъ 300 лева да се взематъ отъ извѣнреднитъ сумми по бюджета на Министерството на Вѫтрѣшнитъ Дѣла за настоящата 1883 година, сир. по отдѣление 2 част I § 2, ст. 6.

III. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министъръ на Вѫтрѣшнитъ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 9 априлий 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за Намѣстничество Предсѣдателъ:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписалъ:

За Министъръ на Вѫтрѣшнитъ Дѣла, Ст. Петковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 2099.

Господарю!

Шуменский окрѫний управителъ съ рапортъ подъ №. 1322 съобщава въ повѣренното ми Министерство, че подвѣдомствениятъ му Ески-Джумайский околийски начальникъ лично сѫ е увѣрилъ на послѣдне врѣме, че мнози на отъ мюсюлманскитъ семейства отъ повѣренната му околия предполагатъ да се изселятъ изъ Княжеството презъ идущето лѣто. Причината, която е подбудила до тази степень населението къмъ това изселване, ако и да неможе никакъ да се узнае точно, нѣ се предполага че единствената причина на това е минжлогодишното военно положение, тъй като населението, което е най много наклонено къмъ това изселване, е отъ ония села въ които минжлогодишното военно положение употреби по-голѣми строгости, като се страхува, че въ случай на появление разбойничеството и презъ настоящето лѣто, да не би да го спомѣти сѫщата зла участъ, както и минжлата година.

Предъ видъ на това и за предупреждение на това изселване, което вредно ще се отзове и по други мѣста, Шуменский окрѫженъ управителъ, по предложение на околийскиятъ си начальникъ, предлага да се състави една четворочленна комисия (отъ двама Българе и драма Турци) която за едно съ Околийския начальникъ да обиколи околията и да внуши на простото население мѣрките, които е взело вече правителството относително предупреждение на разбойничеството за напредъ и злoto, което може да го спомѣти въ случай на изселване. За тѣзи цѣли управителятъ иска да му се отпуснѣтъ 300 лева за исплащане пѫтни разноски на членовете отъ казаната комисия. Като съмъ съгласенъ напълно, че предложенитѣ отъ г-да Шуменский Окрѫженъ Управителъ мѣрки, ще принесатъ голѣма полза въ това отношение и като имамъ предъ видъ рѣшението на Държавниятъ Съвѣтъ, станало въ редовното му засѣдане на 22 мартъ, че потрѣбната за тая цѣль сумма може да се истегли отъ извѣнреднитъ сумми предвидени въ бюджета на повѣренното ми Министерство за настоящата 1883 година, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите и разрѣшите, щото да се отпуснѣтъ на г-нъ Шуменский окрѫженъ управителъ просимитѣ му 300 лева, които да се взематъ отъ показаний по-горѣ источникъ.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите да подпишете приложениетъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 8 априлии 1883 год.

Подписалъ:

За Министъръ на Вѫтрѣшнитъ Дѣла,
Ст. Петковъ.

ПРИКАЗЪ

№. 31.

И. д. Османъ-Пазарский околийски начальникъ Божиловъ, съгласно чл. 48 отъ „закона за чиновниците“, се понижава на длѣжността полицейски приставъ въ Търново, за това, че не е съобщавалъ обстоятелно на своето началство за незаконните дѣйствия на драгуните въ повѣрената му околия, а вмѣсто него за и. д. Османъ-Пазарский околийски начальникъ се назначава Т. Райновъ.

София, 13 априлий 1883 година.

За Министъръ на Вѫтрѣшнитъ Дѣла Ст. Петковъ.

ПРИКАЗЪ

№. 32

И. д. Търнский околийски начальникъ П. Срѣбровъ се уволява по собствено желание, а вмѣсто него се назначава бившиятъ Свищовский околийски начальникъ Ж. Бончовъ.

София, 12 априлий 1883 година.

За Министра на Вѫтрѣшнитъ Дѣла Ст. Петковъ.

ПРИКАЗЪ

№. 33.

По заповѣдь на Негово Превосходителство Господина Министра Президента, и. д. Вратчанский окрѫженъ управителъ Тодоръ Николаевъ се отчислява отъ тая длѣжностъ на основание чл. 48 отъ „закона за чиновниците“ и се назначава за и. д. Ески-Джумайский околийски начальникъ поради оскорблението, направено отъ Николаева на Вратчанскиятъ Воински начальникъ съ преднамѣрена цѣль да умали онова значение, което принадлежи Воинскому начальнику по закона, и поради многото оплаквания противъ Т. Николаева, въ справедливостта на които има фактове.

София, 14 априлий 1883 година.

За Министра на Вѫтрѣшнитъ Дѣла Ст. Петковъ.

ПРИКАЗЪ

№. 34.

По заповѣдь на Господина Министра Президента, и. д. Ески-Джумайский околийски начальникъ Ив. Тишмановъ, на основание чл. 46 отъ „закона за чиновниците“ се отстранява отъ длѣжностъ, понеже е предаденъ подъ сѫдъ по обвинение въ взяточничество.

София, 14 априлий 1883 година.

За Министра на Вѫтрѣшнитъ Дѣла Ст. Петковъ.

ПРИКАЗЪ

№. 35.

По заповѣдь на Негово Превъходителство Господина Министра Президента, отчислява се отъ длѣжността и. д. секретарь при Севлиевский окрѫженъ управителъ М. Николаевъ за неправилни доноси въ Министерството на Финансите противъ своето непосредствено началство, когато занимаваше сѫщата длѣжностъ въ Кюстендилъ, и за скриване съ преднамѣрена цѣль рапортъ отъ Кюстендилский окрѫженъ управителъ до Министерството на Вѫтрѣшнитъ Дѣла по дѣло, относяще се лично до Николаева.

София, 14 априлий 1883 година.

За Министра на Вѫтрѣшнитъ Дѣла Ст. Петковъ.

Съ приказъ подъ №. 36 отъ 20 априлий 1883 год. назначава се г. Хальковски за Търновски окрѫженъ ветеринаръ, отъ 13 априлий съ предвидената въ бюджета за тая длѣжностъ плата.

По Министерството на Общитѣ Сгради.

УКАЗЪ

№ 279.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашите приврѣменно Управляющи Министерството на Общитѣ Сгради, Земедѣлието и Търговията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 априли 1883 год. подъ №. 1007,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Заплатата до 11 мартъ на инженеритѣ Б. Цанковъ и Будикъ, на които службите се закриха на 15 февруари, да се отпусне отъ непредвидените сумми на Министерството на Общитѣ Сгради, Земедѣлието и Търговията по гл. VIII ст. 1 на бюджета на текущата година, съгласно съ 30 чл. отъ закона за чиновници.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашите приврѣменно Управляющи Министерството на Общитѣ Сгради, Земедѣлието и Търговията.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 9 априли 1883 година.

На първообразното подписано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за Намѣстничество предсѣдателъ:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписанъ:

Приврѣмено Управляющи Министерството на Общитѣ Сгради, Земедѣлието и Търговията:

Д. В. Храновъ.

Съ указъ подъ №. 280 отъ 9 априли т. г. се постановява: да се внесе за разглеждане въ Държавният Съвѣтъ предложението, за купуванъ зданието на жителя отъ гр. Трънъ Арангелъ Станевъ за помѣщението на правительствените учрѣждения въ този градъ.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александъръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№ 884.

Господарю!

Съ докладъ отъ 28 февруари т. г. бивши Управляющи Министерството на Общитѣ Сгради, Земедѣлието и Търговията, по предложението на началника на строителниятъ отдѣлъ, молилъ Ваше Височество да уволните отъ служба Ловчанския участковъ инженеръ Петровски.

Като разглѣдахъ добрѣ неговото дѣло, дойдохъ до заключение, че главната вина на инженера Петровски, състояла въ нѣкакъвъ си дисциплинаренъ простжпъкъ противъ началника си.

Тъй като този простжпъкъ не е билъ толкозъ сериозенъ за да повлече подиря си таквъзъ тѣжко наказание, каквото е уволнението отъ служба, имамъ честъта да помоля най-покорно Ваше Височество да помилвате за този пътъ г-на Петровски и ми разрѣшите да му направя виговоръ и да го премѣстя отъ строителниятъ въ желѣзоплатниятъ отдѣлъ подъ другъ началникъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 31 мартъ 1883 год.

Подписанъ:

Управляющи Министерството на Общитѣ Сгради, Земедѣлието и Търговията:

Князъ М. Хилковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 7.

Назначаватъ се въ расположението на началника на желѣзоплатниятъ отдѣлъ по изучванията на желѣзоплатната линия Свищовъ—София—Кюстендилъ приврѣменно и по воленъ наемъ:

- 1) Х. Христо пикеръ съ 180 лева на мѣсецъ отъ 14 мартъ т. г., и
- 2) Брандщетеръ пикеръ съ 180 л. отъ 28 мартъ т. г. София, 6 априли 1883 год.

Приврѣменно Управляющи Министерството на Общитѣ Сгради, Земедѣлието и Търговията:

Д. В. Храновъ.

ПРИКАЗЪ

№ 8.

Назначаватъ се съ одобрението на Държавният Съвѣтъ за инженери-кондуктори слѣдующите лица чужди подданици:

- 1) Карлъ Водрашка въ IV Ломски технически участъкъ отъ 5 мартъ т. г., и
 - 2) Раде Крайновичъ въ II Кюстендилски технически участъкъ отъ 15 мартъ т. г.
- София, 9 априли 1883 година.

Приврѣменно Управляющи Министерството на Общитѣ Сгради, Земедѣлието и Търговията:

Д. В. Храновъ.

ПРИКАЗЪ

№ 9.

Назначава се приврѣменно и по воленъ наемъ г. Заморски за магазинеръ-счетоводителъ въ распорѣжданието на инженера Юловича въ Ловечъ по изучванията на желѣзоплатната линия Свищовъ—София—Кюстендилъ съ 300 лева на мѣсецъ, отъ 12 априли т. г.

София, 11 априли 1883 година.

Приврѣменно Управляющи Министерството на Общитѣ Сгради, Земедѣлието и Търговията:

Д. В. Храновъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 265.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля,
Князъ на България,

По предложението на Нашите Управляющи Министерството на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 3 априли 1883 година подъ №. 780, и съгласно съ мнѣнието на Държавният Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Отпушта се едноврѣменни помощи въ долоизначения размѣръ, на слѣдующите общини:

- 1) Софийско окрѣжие: на с. Яна, за училищно здание четиристотинъ лева;
- 2) Кюстендилско окрѣжие: за Кюстендилската Еврейска община, за Български учителъ двѣстѣ и петдесетъ лева;
- 3) Варненско окрѣжие: а) на с. Мънастиръ, за съграждане училищно здание шестотинъ лева, б) на с. Долни Чифликъ, за доискарване поченжтото училище четиристотинъ лева, в) на селата Бѣла и Кестеричъ, за построяване на нови училищни здания по хилядо лева, г) на Варненската Българска община, за поддръжание на градските училища десетъ хиляди лева и д) на Варненската Турска община, за поддръжание училищата Турски въ града двѣ хиляди лева;
- 4) Видинско окрѣжие: на с. Кула, за поддръжание трикласното училище двѣ хиляди лева;

*

5) Разградско окръжие: на с. Тахгли за доизграждане училищното здание хилядо лева;

6) Шуменско окръжие: б) на с. Ашиково, за поддръжание на учителя четиристотинъ лева, б) на с. Върбица, за поправяне училищното здание и за набавяне най-потребните учебни пособия за училището седемстотинъ лева, и

7) Севлиевско окръжие: за училищни здания а) на с. Лесичарка петстотинъ лева; б) на махала Гумошникъ четиристотинъ лева; в) на Крушевската община четиристотинъ лева; г) на с. Душево шестстотинъ лева; д) на Попишката махала (Троянска община) четиристотинъ лева и е) на с. Колибите петстотинъ лева.

Ст. II. Отпуснатитѣ между тия помощи десетъ хиляди лева за Варненските Български училища; двѣ хиляди лева за Варненските Турски училища и двѣ хиляди лева за поддръжание трикласното училище въ с. Кула, да се взематъ отъ отд. I гл. XII ст. 3 по бюджета на Министерството на Народното Просвещение за текущата финансова година.

Ст. III. Назначенитѣ за поддръжание Български учителъ въ Кюстендилското Еврейско училище двѣстѣ и петдесетъ лева, четиристотинъ лева за поддръжанието на учителя въ с. Ашиково да се истеглятъ отъ отд. I гл. XII ст. 2.

Ст. IV. Сто лева отъ опредѣленитѣ за с. Върбица седемстотинъ лева, да се взематъ отъ отд. I гл. XII ст. 4.

Ст. V. Всички останали сумми да се истеглятъ отъ първата статия на тѣзи глава.

Съ испълнението на настоящия указъ натоварва се Наший Управляющият Министерството на Народното Просвещение.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ София на 3 априлий 1883 година.

На пъвообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющият Министерството на Нар. Просвещение:

Д. Д. Агура.

Съ указъ подъ № 260 отъ 1 априлий т. г. се постановява: по ст. I отпускатъ се хилядо лева, като едновременно помошъ, на държавния стипендиятъ и студентъ отъ IV курсъ на юридическия факултетъ въ университета въ Москва, Юрдана Бобчева, и по ст. II тѣзи помошъ да се вземе отъ суммата, опредѣлена въ текущия бюджетъ на Министерството на Народното Просвещение, за поддръжание стипендияти въ странство.

Съ указъ подъ № 261 отъ 2 априлий т. г. се постановява: по ст. I отпускатъ се едноврѣменно по триста лева на студентитѣ въ техническия институтъ въ Петербургъ, Ивана Георгиева и Стефана Николова, и по ст. II тия пари да се взематъ отъ суммата, опредѣлена въ текущия бюджетъ на Министерството на Народното Просвещение, за поддръжание Български студенти въ странство.

Съ указъ подъ № 263 отъ сѫща дата се постановява: по ст. I отпускатъ се хилядо и петстотинъ лева, за купуване петстотинъ екземпляра отъ книгата „История на педагогията“ отъ Юл. Пароца, преведена на Български отъ Д. П. Ковачова, и по ст. II тая сумма да се истегли отъ текущия бюджетъ на Министерството на Народното Просвещение по отд. I гл. XIV ст. 1.

Съ указъ подъ № 276 отъ 8 априлий т. г. назначава се М. К. Сарафовъ, за членъ на Учебния Съвѣтъ при Министерството на Народното Просвещение.

Съ указъ подъ № 277 отъ сѫща дата се постановява: по ст. I отпускатъ се 1200 лева за поддръжание учителка за Български язикъ въ г. Каварна за до края на текущата финансова година, и по ст. II тази сумма да се вземе отъ бюджета на Министерството на Народното Просвещение, за настоящата година по отд. I гл. XII ст. 2.

Съ указъ подъ № 282 отъ 9 априлий т. г. се постановява: по ст. I предвиденото въ чл. 6 отъ закона за Учебния Съвѣтъ възнаграждение на членовете на Съвѣта

се опредѣлява по осемстотинъ и четиридесетъ лева годишно; по ст. II на помощника на дѣловодителя се опредѣлява годишно възнаграждение отъ четиристотинъ и двадесетъ лева, и по ст. III възнаграждението на членовете и на помощника на дѣловодителя почева отъ 10 априлий т. г., въ който денъ ще захване Учебний Съвѣтъ своята работа.

Съ указъ подъ № 288 отъ 13 априлий уволява се отъ 1 априлий т. г. Н. Шишеджиевъ отъ длѣнността секретарь на Статистическото Бюро, понеже той е вече назначенъ на друга служба.

Съ указъ подъ №. 289 отъ сѫща дата се постановява: по ст. I отпускатъ се 234 лева и 35 стот. на Соф. дѣвическа гимназия, за исплащане повече направенитѣ расходи презъ миналата година за ремонтъ и други на гимназията, и по ст. II тѣзи сумма да се вземе отъ бюджета за 1882 год. по § 29 ст. 2.

Съ Височайше одобрений докладъ подъ №. 781, разрѣшава се на докладчикъ при Статистическото Бюро, Моткурова единъ мѣсяченъ заграниценъ отпускъ отъ 1 априлий до 1 май.

Съ Височайше одобрений докладъ подъ №. 828, разрѣшава се на директора на Варненската реална гимназия Т. Пенчовича, петнадесетдневенъ заграниценъ отпускъ отъ 13 априлий.

ПРИКАЗЪ

№. 9.

Съгласно съ членъ 4 отъ закона за Учебний Съвѣтъ, назначавамъ подначалника при Министерството на Народното Просвещение, Ивана Георгова, за помощникъ на дѣловодителя при тоя Съвѣтъ.

София, 3 априлий 1883 год.

Управляющият Министерството на Нар. Просвещение:

Д. Д. Агура.

ПРИКАЗЪ

№. 10.

Назначава се отъ 15 априлий т. г., Ананий Казанакли, за приврѣмененъ учителъ въ Кюстендилската реална гимназия съ опредѣлената за третостепеннитѣ учители заплата три хиляди лева годишно.

София, 9 априлий 1883 година.

Управляющият Министерството на Нар. Просвещение:

Д. Д. Агура.

ПРИКАЗЪ

№. 11.

Назначава се отъ 11 тек. мѣсяцъ, Христо Алексиевъ, бивши регистраторъ въ Министерството на Финансите, за и. д. ахиваръ-регистраторъ въ Статистическото Бюро съ заплатата опредѣлена въ бюджета за тая длѣнностъ.

София, 13 априлий 1883 година.

Управляющият Министерството на Нар. Просвещение:

Д. Д. Агура.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№. 40.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

По ходатайството на Нашия Воененъ Министъ, изложено въ докладъ му подъ № 77, побѣгналия въ 1881 год. въ Источна Румелия бивши юнкеръ отъ Военното на Нашето Име училище, зачисления, слѣдъ исключението му изъ училището на служба въ войската, Петра Дошева

съвършенно прощавами като се повърне на служба въ войската на три години.

Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашния Министръ на Войната.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 3 априлий 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ*

Приподписьалъ:

Военният Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каулбартъ.

Негово Височество въ г. София на 29 мартъ 1882 год.
изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 36.

Опредѣляватъ се на служба уволненитъ отъ Императорската Русска служба: Штабъ капитанъ Кульневъ — капитанъ и подпоручикъ Крамеръ съ производство — въ поручикъ съ старшинство отъ 30 августъ 1881 год., (като се постави въ списъцигъ между поручиците Антонова и Панова) като се зачислятъ и двамата на длъжностъ възводни офицери въ Военното на Негово Височество училище.

Уволнява се въ отпускъ взигъ отъ границата: Отъ Разградската №. 22 дружина капитанъ Черторижски — на единъ мѣсяцъ.

Подписьалъ: За Военният Министръ отъ Генералния Штабъ,
Подполковникъ Редигеръ.

Негово Височество въ г. София на 29 мартъ 1883 год.
изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 37.

Уволнява ся отъ служба по прошение: Командира на Конния полкъ Майоръ Декинлейнъ.

Пречислява се въ запаса на армията: Отъ Видинската №. 10 пѣша дружина поручикъ Черковски.

Подписьалъ: За Военният Министръ отъ Генералний Штабъ,
Подполковникъ Редигеръ.

Негово Височество въ г. София на 1 априлий 1883 год.
изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 38.

Зачисляватъ се: Командиритъ на бригадитъ: на 2-та полковникъ Якимовичъ, на 3-та полковникъ Подвальнюкъ и на 4-та полковникъ Ръдкинъ и тримата въ Софийската №. 1 на Негово Височество дружина.

Подписьалъ: Военният Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каулбартъ.

ПРИКАЗЪ

№ 39.

Утвърждаватъ се въ длъжностъ: Бившият командиръ на №. 1 саперна рота капиранъ Ждановъ — командиръ на 1 рота и бившият командиръ на №. 2 саперна рота капитанъ Саммеръ — командиръ на 3 рота отъ Пионерната дружина.

Отъ Софийското Артилерийско отдѣление поручикъ Поповъ — началникъ на Софийската подвижна оръжейна занаятчийница и отъ Артилерийския полкъ поручикъ Надѣвънъ — завѣдующи пълнението на патронитъ.

Отъ Военното на Негово Височество училище капитанитъ: Федай и Швенднеръ — ротни командири а капитанъ Модъ — завѣдующи домакинството.

Уволнява се въ отпускъ взигъ отъ границата: Лѣкарътъ на Софийското Артилерийско отдѣление — Зимболовъ на единъ и половина мѣсяцъ.

Подписьалъ: Военният Министръ отъ Генералний Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каулбартъ.

ПРИКАЗЪ

№ 41.

По предоставлената ми отъ Негово Височество властъ. Уволняватъ се въ отпускъ взигъ отъ границата: Командира на Пионерната дружина подполковникъ Чудовски — на единъ мѣсяцъ;

Командирътъ на Софийската №. 1 на Негово Височество дружина подполковникъ Станицкий — на два мѣсяца отъ 15 априлий;

Командирътъ на Тетевенската №. 5 дружина Майоръ Гурский — на два мѣсяца по болѣсть;

Помощникътъ на началника на домакинското отдѣление подпоручикъ Зафировъ — на единъ мѣсяцъ;

Старшият офицеръ отъ Артилерийската лаборатория поручикъ Колобковъ — на два мѣсяца;

Отъ Търновската №. 17 дружина подпоручицъ: Абрашевъ и Воденичаровъ — и двамата по на 28 дене.

София, 5 априлий 1883 год.

Подписьалъ: Военният Министръ отъ Генералний Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каулбартъ.

ПРИКАЗЪ

№ 39.

Вслѣдствие на уволнението въ отпускъ взигъ отъ границата за два мѣсяца Врачански окръженъ началникъ капитанъ Куша, испълнението на неговата длъжност временно се възлага на Вратчански окръженъ драгунски началникъ майора Струшински.

София, 29 мартъ 1883 год.

Подписьалъ: За Военният Министръ отъ Генералний Штабъ,
Подполковникъ Редигеръ.

ПРИКАЗЪ

№ 90.

Негово Височество всемилостивейше благоволи да помилува на 24 текущий мартъ, съдържащия се въ Самоковската тъмница, рядовоя отъ Кюстендилската №. 2 дружина Солтира Китанова.

София, 24 мартъ 1883 година.

Подписьалъ: Военният Министръ отъ Генералний Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каулбартъ.

ПРИКАЗЪ

№ 91.

Негово Височество Княза на принесенитъ отъ началниците на частите въ войската — поздравления за деня на рождениято на Негово Височество, поръчка ми да благодаря всичките г-да офицери, също и долните чинове, за поздравленията и изразените чувства.

София, 26 мартъ 1883 година.

Подписьалъ: За Военният Министръ неговий товарищъ,
Подполковникъ Редигеръ.

ПРИКАЗЪ

№ 93.

Негово Височество благоволи да награди слѣдующите лица отъ Военното Министерство: Помощника на бухгалтера Семенова и помощника на столонаачалника Воронина, първия съ сребърна медаль а втория съ бронзова медаль — „за заслуга“.

София, 24 мартъ 1883 година.

Подписьалъ: Военният Министръ отъ Генералний Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каулбартъ.

ПРИКАЗЪ

№ 94.

Негово Височество на 24 текущий мартъ Всемилостивейше благоволи съвършено да помилува рядовоя отъ

Раховската № 12 дружина Тодора Вълчева, осъденъ отъ Военния съдъ при Источния Воененъ Отдѣлъ за двѣ години — тъмнично затваряне, за нарушение обязанностите на караулната служба.

София, 24 мартъ 1883 година.

Подписанъ: За Воененъ Министъ неговия другаръ,
Подполковникъ Редигеръ.

ПРИКАЗЪ

№. 95.

Съгласно представлението на ближайшето Началство Негово Височество на 24 текущий мартъ, за възнаграждение на отлично-усърдната служба, Височайше благоволи да награди съ бронзови медали „за заслуга“, долни чинове поименувани въ прилагаемия тук списъкъ.

Освѣнъ това, Негово Височество изволи да предостави на командиритъ: на Конвоя на Негово Височество, на Конния полкъ, на 9-та сантиметрова далnobойна батарея, на завѣдующий Морската част и на командиритъ на дружинитъ: Пионерна и пѣши: №. №. 8 Врачанска, 12 Раховска, 16 Провадийска, 19 Шумненска, 20 Варненска, 22 Разградска, 23 Русенска и 24 Силистренска, още отъ сега да представя за награждение съ сѫщътъ знакове на отличие по единъ отъ най достойнитъ долни чинове отъ всѣка отъ тѣзи части.

София, 24 мартъ 1883 година.

Подписанъ: Военниятъ Министъ отъ Генералниятъ Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

СПИСЪКЪ

на долни чинове отъ войската, които сѫ наградени отъ Негово Височество съ бронзови медали съ надпись „за заслуга“.

Отъ Западния Воененъ Отдѣлъ.

Отъ Софийската № 1 на Негово Височество дружина фельдфебеля Бориса Дятчина, отъ Кюстендилската № 2 дружина фельдфебеля Степана Съмусъева, отъ Радомирската № 3 дружина фельдфебеля Трена Стоянова, отъ Самоковската №. 4 дружина фельдфебеля Ивана Стоянова, отъ Тетевенската №. 5 дружина фельдфебеля Сергъя Щитински, отъ Плевненската №. 6 дружина фельдфебеля Дича Иотова, отъ Ломъ-Паланската №. 7 дружина фельдфебеля Емельяна Банина, отъ Берковската №. 9 дружина фельдфебеля Коста Каменова, отъ Видинска №. 10 дружина Старшия унтеръ-офицеръ Осипа Дубина, отъ Орханийската №. 11 дружина фельдфебеля Ивана Ильева, отъ Ловчанска №. 13 дружина Старшия унтеръ-офицеръ Бано Стоянова, отъ Севлиевската №. 14 дружина Старшия унтеръ-офицеръ Николая Съркова, отъ Свищовската №. 15 дружина фельдфебеля Кирилла Сургanova, отъ Търновската №. 17 дружина фельдфебеля Александъръ Ахрапкова.

Отъ Восточния Воененъ Отдѣлъ.

Отъ Габровската №. 18 дружина фельдфебеля Дамяна Лисий, старшиятъ унтеръ-офицери Иордана Желъзова и Ради Недева, отъ Еленската №. 21 дружина фельдфебеля Евгения Шенкевича, и старшиятъ унтеръ-офицери Петко Николова и Ганчо Стоянова.

Отъ Артилерията.

Отъ Артилерийския арсеналъ старшия фейерверкеръ Гаврила Понамарева, и старшия мастеръ Франца Лангауза, отъ осадната рота фельдфебеля Дениса Филатева, отъ Софийското Артилерийско Отдѣление отъ 1-та на Негово Височество батарея фельдфебеля Савва Станчева, отъ №. 2 батарея старшия фейерверкеръ Ивана Колисниченко, и фельдфебеля Илия Иванова.

Отъ драгунския корпусъ.

Отъ Търновския окрѣгъ сержанта Ивана Гателера и капрала Стефана Меритишева, отъ Шумненския окрѣгъ на сержантитъ: Стефана Танева и Добра Досева.

Подписанъ: Военниятъ Министъ отъ Генералниятъ Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ

Отъ Министерството на Просвѣщението.

ОКРѢЖНО

№ 819.

До г-да окрѣжните училищни инспектори.

Ученицитъ отъ Шумненското педагогическо училище, Михаилъ Патевъ на 20 години, родомъ отъ Беброво и Димитъръ Божковъ на 19 години, отъ Велесъ, сѫ си позволили, презъ първите числа на мѣсецъ мартъ тек. година, да възставатъ срѣщу училищното началство, да на говарватъ другаритъ си къмъ непокорство и незачитане даденитъ отъ Министерството заповѣди и наставления, и явно и намѣренно сѫ се стрѣмили да доведатъ училището до растроичество, безъ да рачатъ да обрнатъ най-малко внимание на многократните съвѣти и увѣщания.

Поради това тѣ се исключаватъ отъ училището, безъ да иматъ право да постѣпнятъ за напрѣдъ въ друго нѣкое отъ учебните завѣдения въ Княжеството.

Като ви съобщавамъ горнето, обрѣщамъ ви внимание, господине инспекторе, върху § 113 бук. д отъ Инструкцията за окрѣжните училищни инспектори.

София, 7 априли 1883 год.

Управляющиятъ Министерството: Д. Д. Агура.

Главенъ секретарь: П. Генчевъ.

За начальникъ на отдѣлението: Т. Икономовъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

Съдебни Закони.

РАЗДѢЛЪ ВТОРИЙ.

ЗА ОБЩИТЕ СЪДИЛИЩА.

ГЛАВА ПЪРВА.

За окрѣжните съдилища.

Чл. 36. Окрѣжниятъ съдъ се учреждава за единъ или нѣколко административни окрѣга. Всѣкъ окрѣженъ съдъ състои отъ предсѣдателъ и членове. (77 ст. учрежд. 25 чл. сѫдоустр.)

Чл. 37. Окрѣжните съдилища могатъ да бѫдатъ раздѣлени на двѣ отдѣления. Въ раздѣлените по такъвъ начинъ съдилища, за постоянно извършиване предсѣдателските длѣжности въ ония отдѣления въ които предсѣдателъ не присътствува, опредѣлятъ се подпредсѣдатели. (78 ст. учрежд.; 26 чл. сѫдоустр.)

Чл. 38. Съдебните слѣдователи се считатъ за членове на окрѣжните съдилища и се намѣрватъ въ опредѣлените за всѣкъ отъ тѣхъ участъци. (79 ст. учрежд.; 27 чл. сѫдоустр.)

Чл. 39. Числото на окрѣжните съдилища и тѣхните отдѣления, пространството на окрѣжията имъ и числото на участъците за съдебните слѣдователи се опредѣлятъ чрезъ особно расписание а числото на членовете на окрѣжните съдилища и на съдебните слѣдователи се опредѣлява по щата. (80 ст. учрежд.; 28 чл. сѫдоустр.)

ГЛАВА ВТОРА

За апелативните съдилища.

Чл. 40. Учреждаватъ се въ Княжеството двѣ апелативни съдилища: Софийскиятъ апелативенъ съдъ и Русенскиятъ апелативенъ съдъ. Всѣкъ отъ тѣхъ състои отъ предсѣдателъ, подпредсѣдателъ и опредѣлено число членове. (110 и 112 ст. учрежд. 29 чл. сѫдоустр.)

Чл. 41. Всѣкъ апелативенъ съдъ състои отъ двѣ отдѣления: гражданско и угловно. Едното отдѣление е подъ непосрѣдственно вѣдение на подпредсѣдателя. (111 ст. учрежд. 30 чл. сѫдоустр.)

Чл. 42. Пространството, върху което се простира властта, на всѣкое едно отъ лѣйтѣ апелативни съдилища, се опредѣлява съ особено за това расписание. (110 ст. учрежд. 31 чл. сѫдоустр.).

ГЛАВА ТРЕТЯ

За Върховния Кассационен Съдъ.

Чл. 43. За да се съредоточи върховенъ надзоръ за редътъ на съдопроизводството, а тъй също за еднообразното тълкувание и правилното приспособление на законите, споредъ точниятъ имъ разумъ, отъ всичкитъ съдилища въ Княжеството учреждава се, въ градъ София, Върховенъ Кассационенъ Съдъ. (4 и 47 ст. отъ основ. полож. къмъ учрежд. съдеб. установл. отъ 29 септември 1862 год. 5 и 114 ст. отъ учрежд.; 161 чл. законъ за съдоустройството отъ 5 февруари 1883 год. законъ за устройството на кассацион. съдилище въ Франция, отъ 23 ноември 1790 год. и законъ за учреждението на Върхов. Кассацион. Съдъ въ Австрия патенто отъ 7 августъ 1850 година №. 350.)

Чл. 44. Върховният Кассационенъ Съдъ състои отъ двѣ отдѣления: гражданско и уголовно. Едното отъ отдѣленията е подъ непосредственното вѣдение на подпредсѣдателя. (114 ст. учрежд. 33 чл. съдоустр. и 166 чл. отъ законъ за съдоустройството отъ 5-и февруари 1883 година.)

Чл. 45. Върховният Кассационенъ Съдъ състои отъ предсѣдатъ, подпредсѣдатъ и седемъ членове. (118 ст. учрежд. 32 чл. съдоустр. и 166 чл. законъ за съдоустройството отъ 5 февр. 1883 г.)

Чл. 46. Въ случаите, отъ законътъ предвидени, а тъй също и въ всѣкой случай, когато предсѣдателътъ признае за необходимо споредъ важността на въпросътъ, който подлежи на разрешение свиква се отъ предсѣдателътъ общо събрание отъ двѣте отдѣления. (116 ст. учрежд.; 34 чл. съдоустр. и 166 чл. законъ за съдоустройство отъ 5 февруари 1883 год.)

Чл. 47. Въпроситъ по препирни за подсѫдностъ между съдебните и правителственни власти се разрѣшаватъ окончателно отъ общото събрание на Върховния Кассационенъ Съдъ, съ участието на съдебната секция отъ Държавния Съвѣтъ. (117 ст. учрежд. 244 ст. отъ устава на гражданското съдопроизводство 20 ноември 1864 год. 7 и 9 чл. отъ вътрѣшния правицникъ на Държавния съвѣтъ.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

За канцеларийтъ на съдилищата

Чл. 48. При окръжнитѣ, аппелативнитѣ съдилища и при Върховния Кассационенъ Съдъ състоятъ потребното число секретари, подсекретари, архивари, писари, и съдебни разсилици. Тѣхното число се опредѣля особено за всѣко едно съдилище. (120 и 123 ст. учрежд. 35 чл. съдоустр.)

Чл. 49. На подсекретарътъ, по усмотрѣнието на предсѣдателътъ може да биде възложена и длъжността за държане смѣткитѣ по приходитъ и расходитъ на съдилището. (121 ст. учрежд.)

Забѣлѣжка къмъ втория раздѣлъ. Въ всѣко едно съдилище съ двѣ и повече отдѣления, предсѣдателътъ предсѣдателствува, по свое усмотрѣніе къ единото отъ отдѣленията, но той има право да предсѣдателствува и въ другото отдѣление по каквото дѣло и да е кактъ въ съдебно, тъй и въ распоредително засѣданіе, когато признача това за нужно.

Бѣрно: Предсѣдатъ: П. Х. Стаматовъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Бѣлградъ, 12 априли. Вдовицата Марковичъ, която бѣше се опитала да убие Кралъ Милана, се осъди на смърть.

Цариградъ, 12 априли. Едно Султанско ираде съ днешна дата натоваря Портата да уреди въпреса по избиралието управител на Либанъ. Споредъ това кандидатурата на Биб-дада Паша види се че отпада и изборътъ на наследникътъ на Рустемъ Паша види се да остава между нѣколко лица. Надѣватъ се, че презъ тази седмица този въпросъ ще се разрѣши.

Лондонъ, 13 априли. Делегатитѣ на силитѣ въ Дунавската конференция се събраха по инициативата на Австрия за да размѣнятъ нѣкои ноти, които потвърждатъ, че шестъ мѣсячниятъ срокъ даденъ на несъгласившите се прибрѣжни държави да приематъ Лондонскиятъ трактатъ, неможе да въсприяятствува на Галацката комисия да слѣда работата си и да държи засѣданіе на 2/14 май.

Виена, 13 априли. Въ депутатската камара, членътъ отъ училищниятъ законъ, който искащо директорътъ на училището да исповѣда същата религия, която и большинството на ученици, подигна силни протестации отъ страна на лѣвата странка. При все това този членъ се прие по поименно гласоподаваніе съ 169 гласа противъ 163.

Яффа, 12 априли. Негово Височество, Български Князъ пристигна въ Яффа. Довечера Негово Височество тръгва за Иерусалимъ.

Лондонъ, 14 априли. „Times“ казва, че Лордъ Джъфферинъ послѣ пристиганието си въ Цариградъ има да представи на Портата ясни оказания върху лошото управление въ Армения.

Лондонъ, 15 април. Вчера Лордъ Гранвилъ приелъ една депутация отъ страна на стопанитѣ на кораби, която иска за Англия правото на контрола върху Суезкия каналъ и направялието на единъ новъ каналъ. — Лордъ Гранвилъ отговорилъ, че трѣбва да се изучи зрео този въпросъ, който е скопченъ съ затруднения международни, мѣстни и технически. Той се обѣщалъ да поговори отново върху този предметъ съ Лордъ Джъфферина.

Парижъ, 15 априли. Проектътъ за направяне още единъ каналъ презъ Суезкия провлакъ се счита като отзивъ на извѣстни Английски политически замисли, нѣ никой не вѣрва въ практическото му осъществление.

Римъ, 15 априли. Изъ Цариградъ телеграфиратъ до Агенцията Stephani, че кандидатурата на Данишъ Ефенди, сега турски консулъ въ Рагуза, за управител на Ливанъ, види се, че се приеме отъ всичкитѣ сили. Надѣватъ се, че той наскоро ще бѫде назначенъ.

Ню-Йоркъ, 17 априли. Конгресъ на Ирландия въ Филаделфия е организиралъ въ съединените държави и въ Канада доброволни пожертвувания, които уздравяватъ на Финиенитѣ едно неограничено приготвяване на пари и динамитъ.

Кайро, 17 априли. Официалниятъ вѣстникъ обнародва текста на новата конституция за Египетъ.

Петрбургъ, 17 априли. Сант-Петербургскиятъ Вѣдомости извѣстява, че преосвященниятъ Хинторфъ католишки архиепископъ въ Могилевъ, се е назначилъ митрополитъ на всички Римо-католически черкви въ Русия.

Лондонъ, 18 април. Генералъ Хифенсонъ се е назначилъ командантъ на оккупационните войски въ Египетъ, замѣсто генерала Ализона.

Филаделфия, 17 април. Партията на динамита въ едно тайно събрание е опредѣлила проекти, които ще бѫдятъ открити само въ минутата на исполнението имъ.

Портъ-Саидъ, 18 април. Вчера по случаи на празника на Пасхата станаха сбивания между Гръците и Арабите. Има мнозина ранени и умрѣли и отъ двѣте страни. Тъй като жандармите немогояха да въстановятъ порядъка, стана нужда английските войски да се намѣсятъ, за да покровителствуватъ Гръцката черква. Гръцкиятъ консулъ прибѣгна на кораба „Фалконъ“.

Безрядията се спряха, но вълнението се продължава.

Лондонъ, 19 април. Телеграфиратъ изъ Портъ-Саидъ до в. Daily news, че вчера послѣ пладнѣ е имало въ Портъ-Саидъ нови сбивания между Арабите и Гръците. Дюкяните сѫ затворени. Египетските войски въ Портъ-Саидъ сѫ туряни подъ команда на Английски капитанъ, който е назначенъ за управител на града.

Кайро, 19 април. Тука владѣе голѣмо вълнение въ слѣдствие на извѣстията изъ Портъ-Саидъ.

Английските войски сѫ събрали въ казармите а полицията занимава патрула.

Парижъ, 19 април. Въ Сената г. Шалемель Лакуръ отговоряки на г-на де Брогли върху тройния съюзъ каза че сближенето на трите държави (Германия, Австрия и Италия) никакъ не застрашава Франция, която не мисли да напада никого.

Бѣлградъ, 19 април. Събранието на либератъ живостно разисквало програмата си относително изборите за великата скупишина която ще се занимава съ предлаганието устава. Но това разискването не достигнало никакъвъ опредѣленъ резултатъ.

Берлинъ, 19 април. Единъ указъ отъ Императора заповѣда распушчането на Берлинския общински съвѣтъ.

Цетина, 19 април. Новия Италиански представител г-нъ Маччио днес предаде акредитивните си писма на Княза Николая.

Букурещъ, 20 април. Кралъ Карлъ ще пристигне днес въ Букурещъ по пладнѣ заедно съ внукътъ му, младите князове Фердинандъ и Карло.

ОБЯВЛЕНИЕ

Военното на Негово Височество училище чрѣзъ настоящето си обявява че на 29 идуций априли ще има търгове въ канцеларията му за долнитѣ нѣща. Желающите да взематъ върху си доставянието на тѣзи предмети трѣбва да се явятъ въ означенния горѣ день отъ 5 часа подиръ пладнѣ, за да явятъ условието си; при това трѣбва да иматъ съ себе си образецъ „мостра“ а за всѣкой предметъ има пакъ подромно описание.

Предмѣтите сѫ слѣдующите: месо говеждо, свинско и овче, свинска масъ, кравешко масло, постно масло (деревено), кокошки и фасулъ зеленъ, зеленъ лукъ, грахъ, майданосъ (петрушка), чукундуръ (бураки), спанакъ, круши (армуди), аблъки, сладко (варение), хлѣбъ бѣлъ и черъ. Колониални стъки.

Завѣдующий домакинството капитанъ: Модель.

Ковчежникъ на училището подпоручикъ: Шиваровъ.

1—(443)—2

Софийскиятъ окръжниятъ управителенъ съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 1119.

Соф. окр. съвѣтъ извѣстява на интересуващи се, че на 22 тога въ канцеларията му ще се произведе публиченъ търгъ за отдаване подъ наемъ банитѣ находящи се въ селата Горня-баня и Княж-во.

Желающимъ да взематъ участие въ търга, трѣбва да се явятъ въ опредѣленитѣ горѣ дни въ канцеларията на съвѣта, отъ 2 до 5 частъ вечеръта, гдѣто могатъ да узнаютъ и условията по това.

София, 13 априли 1883 год.

1—(450)—1

Трънски окръжен съдъ.

ЗАДОЧНО РѣШЕНИЕ

№ 160.

Въ името на Негово Височество Александър I-й Български Князъ, Трънски окръжен съдъ въ публичното си съдебно засъдение днесъ на първий декември хилядо осем стотинъ и осемдесет и втората година, състоящъ отъ предсъдател: Ив. Ив. Доковъ, членове: Ст. Титковъ и В. Икономовъ и при секретаря Хар. Драгановъ разглѣда докладваното отъ члена В. Икономовъ гражданско дѣло №. 90 по описа, за 1882 год. по искътъ на Нефтали Хаймовъ ж. отъ г. Пиротъ (Сърбия) а сега живущъ въ г. Царибродъ, повѣренникъ на Бахоръ Конфино ж. отъ г. Пиротъ, противъ Алишахъ-Заде Сулейманъ-Ага ж. отъ г. Пиротъ, а сега живущъ въ Призенски окръгъ въ г. Среза (Турция) за искъ отъ 10000 гр. съ записи.

Обстоятелствата на дѣлото сѫ:

Повѣренника на Бахоръ Конфино, Нефтали Хаймовъ съ прошение отъ 21 юли 1882 год. до съдътъ съ жалба за слѣдующото: Алишахъ-Заде Сулейманъ-Ага понеже дължалъ съ два записа на довѣрите му 47,592 грона и 18 пари (въ л. т. 100) отъ която сума срѣщу расписката му бѣль внесътъ 37,593^{18/40} грона, за това моли съдътъ: 1) да привика Алишахъ-Заде Сулейманъ-Ага и да го осѫди да му наплати останалата частъ дѣлгъ 10,000 грона; 2) лихвите на този дѣлгъ както и разноските които сѫ послѣдвали и ще послѣдватъ довѣрителя му по това дѣло, и 3) да наложи предварителенъ запоръ върху недвижимите имущества на отвѣтника находящи се въ района на селото Смолча (Царибродска околия); при прощението си прилага: два записа писани на турски язикъ, заедно съ завѣрени отъ Министерството на Външнитѣ дѣла преводи на официалния язикъ, отъ които първий е издаденъ на 1290 година 5-й януарий и вторий издаденъ на 1291 година 13 августъ; и пълномощно отъ Бахоръ Конфино за Нефтали Хаймовъ завѣрено отъ Министерството на Външнитѣ дѣла подъ №. 1049, съ което Бахоръ Конфино опълномощава Нефтали Хаймовъ да се сѫди вмѣсто него. Дѣлото е било назначено за разглѣждание на 29 ноември т. г. но по едно заявление на Тричко Илиевъ (повѣренника на Нефтали Хаймовъ съ пълномощие завѣрено отъ Трънски окръжен съдъ подъ №. 128) се отложило за 1-й декември т. г.

Днесъ при откриване засъданието на именний позивъ яви се лично въ съдебната зала истецовъ повѣренникъ Тричко Илиевъ, а отвѣтника не се яви нито лично, нито чрезъ свой законенъ повѣренникъ и безъ да представи уважителни причини за не явяването си, вслѣдствие на което по молбата на истецовъ повѣренникъ се пристапи къмъ разглѣждание на дѣлото, на което слѣдъ до кладътъ, даде се рѣчъ на истецовъ повѣренникъ, който слѣдъ като обясни и подържа напълно прощението, подадено отъ довѣрителя му въ съдътъ, моли да се осѫди задочно отвѣтника да заплати на довѣрителя му остатъка отъ представените му записи 10,000 гр. (отъ л. т. 100 грона) лихвите и другите разноски, като сѫщеврѣменно се допустне предварително по рѣшението испѣлнение.

Съдътъ като ислуша обясненията на истецовъ повѣренникъ, за да разрѣши това дѣло, като взе предъ видъ: 1) че искътъ по това дѣло представиха въ съдътъ два записа написани на Веракайса хихе (Гербови) книги, върността на преводътъ на които е завѣрена отъ Министерството на Външнитѣ дѣла и отъ които първий за 30,173^{18/40} грона (издѣлжени за задната страна 2106 грона и останали 28,067^{18/40} грона) и издаденъ на 1290 год. 5-й януарий отъ Алишахъ-Заде Сулейманъ на Табакъ-Заде Мехмедъ-Ага и джиросанъ на 15 октомври 1291 год. да се заплати на Бахоръ Конфино; и вторий за 17,420 грона издаденъ на 15 августъ 1291 година отъ Алишахъ-Заде Сулейманъ на Милтезиминъ Махмудъ и джиросанъ на 15 октомври 1291 г. да се заплати на Бахоръ Конфино;

2) че както е обяснено въ прощението, тѣй и отъ самопризнанието на истецовъ повѣренникъ става явно че срѣщу горните два записи искътъ сѫ били получили отъ отвѣтника 37,593^{18/40} грона и били издали срѣчу тѣхъ възвратни записи на отвѣтника, и слѣдователно оставатъ да зематъ само 10,000 грона;

3) че и въ двета записа изрично се споменува за лихвите на този дѣлгъ т. е. че ако отвѣтника не заплати на врѣме дѣлгътъ си, то се задължава да плаща както лихвите на дѣлгътъ тѣй и всички разноски, които ще послѣдватъ ако стане нужда да се отнесе дѣлото имъ въ сѫдилищата;

4) че отъ стърна на съдътъ, формалността за привикването на отвѣтника се видѣ за испѣлнена и това се доказва отъ находящата се въ дѣлото призовка подъ №. 900 обнародвана въ 78, 79, и 81 броеве на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 1882 год.;

5) че тѣй като искътъ е основанъ възъ достовѣрни писменни документи, предварително испѣлнение на рѣшението може да се допусне и може да се удовлетвори и тази просба на искътъ, слѣдъ като представятъ съответствующата гаранция за обезпечение;

То на основание горните мотиви и съображения, и съгласно ст. ст. 106, 115, п. 2. 134, 138, 167, 185 до 187, 265, 270, 273, 276 281 п. 1, 285, 286 п. 1. 290, 971 и 972 отъ Рем. Съд. Правила,

Рѣши задочно и неокончателно:

I) осѫжда Алишахъ-Заде Сулейманъ-Ага да заплати на Нефтали Хаймовъ живущъ въ г. Царибродъ (чрезъ повѣренника му

Тричко Илиевъ и повѣренникъ на Бахоръ Конфино ж. изъ градъ Пиротъ (Сърбия), десетъ хиляди гроша въ лири турски 100 грона заедно съ законитѣ лихви до денътъ на заявлението иначина отъ послѣдниятъ срокъ въ втория записъ т. е. отъ февруари 1290 г.;

II) осѫжда Алишахъ-Заде Сулейманъ-Ага да заплати на истците чрезъ повѣренника имъ Тричко Илиевъ (200) двѣсте лева за денгуби и разноски по водението на дѣлото, и

III) допушта предварително испѣлнение на настоящето рѣшение слѣдъ като истците представятъ съответствующата гаранция.

Рѣшението въ окончателна форма се прочете на 7 декември 1882 год. и недоволната отъ него страна може да го обжалва предъ Софийския аппелативенъ съдъ въ двамѣсеченъ срокъ отъ денътъ на троекратното му обнародование въ „Държавни Вѣстникъ“,

Първообразно подписали: предсъдателъ: Ив. Ив. Доковъ, членове, Ст. Титковъ, и В. Икономовъ и приподписали секретаря Хар. Драгановъ.

Предсъдателъ: Ив. Ив. Доковъ.
Секретарь: Хар. С. Драгановъ.

3—(205)—3

ЗАДОЧНО РѣШЕНИЕ

№ 68.

Въ името на Негово Височество Александър I-й Български Князъ, Соф. град. мир. съдия, въ засъданието си на първий февруари, хилядо осемстотинъ и осемдесет и третя година, разглѣда гражд. дѣло №. 597 въ описание за 82 год. по искътъ на Найденъ Тодоровъ, Соф. жителъ, срѣчу бившъ Соф. жителъ Атанасъ Николовъ саракъ, за 218^{1/2} сребърни рубли. При разглѣждание дѣлото ищещъ се яви, а отвѣтникътъ, който е виканъ съ призовка №. 1124 обнародвана троекратно въ 109, 110 и 111 броеве на „Държавенъ Вѣстникъ“ не се яви, ни самъ лично, нито чрезъ свой законенъ повѣренникъ. По исканието ищечово, дѣлото се разглѣда заочно. Обстоятелствата на дѣлото сѫ: съ два записи, единътъ съ дата 28 априли 1882 год. втория 24 май сѫщата година, Найденъ Тодоровъ ималъ да взема отъ Атанасъ Николовъ саракъ 218 сребърни рубли. Падежътъ и на двета записи истекли и Атанасъ Николовъ не ги заплатилъ, вслѣдствие на което съ прошението си отъ 6-й юли 1882 год. Найденъ Тодоровъ моли да се осѫди Атанасъ Николовъ да му заплати парите съ сѫд. разноски. Освѣнъ това върху изложеното и съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство, Соф. градски мирови съдия.

Рѣши заочно:

Осѫжда бившъ Соф. жителъ, а сега живущъ въ г. Серезъ (Турция) Атанасъ Николовъ саракъ, да заплати на Найденъ Тодоровъ дѣвѣстъ и осемнадесет и половина (218^{1/2}) сребърни рубли, както и съдебните разноски. Това рѣшение е заочно и не окончателно. Въ срокъ дѣвѣндеъленъ отъ троекратното публикуване настоящето рѣшение въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отвѣтникътъ може да направи отзивъ предъ Соф. град. мир. съдия, а въ срокъ мѣсеченъ отъ сѫщата дата аппелативна жалба за Софийски окръжен съдъ.

Софийски град. мир. съдия: С. И. Соколовъ.
Секретарь: Димитрия Загорски.

3—(189)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Долуподписанъя явявамъ на всички интересуващи се че наслѣдници на Хаджи Бекира и на жена му Шефика-Ханжъмъ, именно: Яшаръ бей и сестритъ му Арифе и Хатидже Ханжъми сѫ дигнели още отъ 3-й априли 1882 год. пълномощието си отъ Хюсейнъ Хюсни пощаджията, и намѣсто него сѫ поставили по законнитѣ пътъ мене тѣхъ пълномощникъ за да се располагамъ съ тѣхните недвижими имущества въ София, въ Софийската, Радомирската, Трънската, Брѣзнишката и Самоковската околия, и да се представямъ въ всички тѣ Български сѫдилища за тѣхъ.

За това азъ съмъ съобщилъ и на Соф. окр. съдъ още отъ 26 августъ 1882 год. съ заявлението си записано въ входящата му книга подъ №. 5271, а послѣ и съ прошение отъ 7 февруари 1883 год.

Като пълномощникъ на горѣпоменжитѣ Хаджи-Бекирови наслѣдници обявявамъ съ настоящето си, че при казаниетѣ условия азъ считаъ за незаконно извършено по имущества на моите довѣрители всичко, което е извършилъ или върши по настоящему или ще извърши въз предъ казаниетѣ Хюсейнъ Хюсни като тѣхъ пълномощникъ, каквътъ той е престаналъ да е отъ 3-й априли 1882 год.

Слѣдователно, той не може ни да продава, ни да купува, ни да дава подъ наемъ тѣхни имущества, нито пъкъ да подава прошение за актове и да зема такива, или и да се сѫди за тѣхъ, и въ тѣхно име, защото ни едно отъ подобни дѣла нѣма и не може да има законни послѣдствия, а азъ като тѣхъ пълномощникъ снемамъ отъ горѣ съ всѣка отговорностъ.

София, 17 февруари 1883 година.

Мехмедъ Садки.

3—(208)—3